

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 31Csp/55/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124318652
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 03. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Žigo
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2026:6124318652.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky sudcom JUDr. Rastislavom Žigom v spore žalobkyne: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Prievozska 2, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpenej: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Prievozska 2, Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: A. B., narodený XX.XX.XXXX, bytom C. XXX/XXX, D., o zaplatenie: 2470,22 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu zamietá.

II. Žalovaný má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% voči žalobcovi.

odôvodnenie:

1. Žalobca doručil dňa 30.05.2024 (potvrdenie je na čl. 5 spisu) Okresnému súdu Banská Bystrica návrh na vydanie platobného rozkazu v rámci upomínacieho konania podľa zákona č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní, ktorým sa domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 2470,22 Eur spolu s úrokom 818,84 Eur, úroku z omeškania 254,99Eur, úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2436,92Eur od 05.10.2023 do zaplatenia. Uplatnený nárok odôvodnil tým, že na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 13.11.2020, uzavretej medzi postupcom E. F. G., H., I. C. X, G., IČO: XX XXX XXX a žalobcom, postúpil postupca na neho pohľadávku voči žalovanému. V tejto súvislosti uviedol, že žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu v nepretržitom omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. Postupca uzatvoril so žalovaným dňa 21.07.2017 zmluvu č. XXXXXXXXXXXXXXXX. Na základe zmluvy postupca poskytol žalovanému peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v zmluve a Všeobecných obchodných podmienkach postupcu. Žalovaný napriek opakovaným výzvam postupcu, v ktorých ho postupca v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka upozorňoval v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť zo zmluvy. S ohľadom na skutočnosť, že žalovaný sa dostal do omeškania so splácaním úveru po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, pričom bol súčasne upozornený v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, postupca v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka vyhlásil k 23.11.2021 mimoriadnu splatnosť úveru, pričom vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy. Mimoriadna splatnosť úveru bola vyhlásená pre neuhradenie splátky, ktorá bola splatná 3 mesiace pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru. Pohľadávka žalobcu ku dňu postúpenia predstavovala sumu 3544,05Eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 2436,92Eur, z riadnych úrokov vo výške 818,84Eur, z úrokov z omeškania vo výške 254,99Eur a z poplatkov vo výške 33,30Eur, v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalovaný po postúpení pohľadávky do podania žaloby

nevykonával už žiadne úhrady. Žalovaná suma predstavuje 3544,05Eur, pričom pozostáva z neuhradenej istiny úveru vo výške 2436,92Eur a z neuhradených riadnych úrokov vo výške 818,84Eur, neuhradeného úroku z omeškania 254,99Eur, neuhradených poplatkov 33,30Eur. Žiadal úroky z omeškania z dlžnej istiny od 05.10.2023, t.j. odo dňa nasledujúceho po dni účinnosti postúpení pohľadávky.

2. Okresný súd Banská Bystrica výzvou zo dňa 13.06.2024 (na č.l. 73 spisu) vyzval zástupcu žalobcu, aby oznámil súdu pre nespĺnenie ktorej konkrétnej splátky nastalo vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru (§ 565 OZ), aby predložili dôkazy, akým spôsobom žalobca/veriteľ postupoval pri posudzovaní schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, t.j. aby žalobca predložil súdu údaje o zistených príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave žalovaného ako spotrebiteľa, resp. uviedol a preukázal či žalobca prihladol na údaje z príslušnej databázy alebo registra vedeného pre účely posudzovania schopnosti žalovaného ako spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver v zmysle príslušných ustanovení zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a aby súdu jednoznačne zadefinovali postup akým spôsobom došlo k splneniu podmienok v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a predložil potrebné dokumenty preukazujúce splnenie uvedených podmienok.

3. Zástupca žalobcu doručil súdu vyjadrenie zo dňa 04.07.2024 k výzve súdu (na č.l. 80 spisu). Poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 5Cdo/224/2021 z 30.11.2022, sp. zn. 4Cdo/132/2021 z 15.12.2022, zo dňa 31.01.2023, sp. zn. 7Cdo/347/2021, uznesenie Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 2CoCsp/18/2021 z 31.05.2021, záver občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Košiciach, uznesenie Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 6CoCsp/12/2021 z 12.04.2021 Splnenie podmienok podľa § 92 ods. 8 ZoB. Žalobca ďalej poukázal na to, že žalovaný bol v omeškanií so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a zároveň bolo preukázané, že žalovaný bol právnym predchodcom žalobcu, opakovane vyzvaný na úhradu omeškaných splátok, a to: upomienkou zo dňa 04.10.2021, výzvou na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 23.11.2021. Poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 9Cdo/165/2022 z 27.09.2023. Čo sa týka overenia bonity v prílohe tohto podania predkladáme podklady preukazujúce skúmanie bonity žalovaného uviedol, posielal v prílohe podklady k ku skúmaniu nonity klienta a zotrval na tom, že jeho žaloba je dôvodná.

4. Okresný súd Banská Bystrica následne vydal platobný rozkaz č.k. 29 Up 129/2024 zo dňa 19.07.2024 (na č.l. 90 spisu), voči ktorému žalovaný podal dňa 12.08.2024 odpor. Žalovaný v podanom odpore uviedol, že veriteľ nesprávne a nedostatočne posúdil jeho bonitu, pretože banka pri schvaľovaní úveru nezohľadnila všetky jeho existujúce finančné záväzky, ako sú hypotéka, lízing, úver ktoré výrazne ovplyvňujú jeho schopnosť splácať úver. Banka sa spoliehala výhradne na aktuálne daňové priznanie, čo neposkytuje komplexný obraz o jeho finančnej situácii. Tento prístup je nedostatočný a vedie k nesprávnemu hodnoteniu úverového rizika. Použitie obmedzeného množstva údajov pri hodnotení jeho bonity mohlo viesť k nesprávnemu záveru o jeho schopnosti splácať úver. Ak by boli zohľadnené všetky existujúce záväzky, banka by mohla dospieť k inému rozhodnutiu ohľadom schválenia úveru. Nezhľadnenie všetkých jeho záväzkov je dôkazom, že banka nepostupovala s potrebnou starostlivosťou a nezhrmazdila všetky relevantné informácie potrebné na správne posúdenie jeho bonity. Požiadala súd, aby preskúmal okolnosti posúdenia bonity a zväžil, či bola vykonaná v súlade s obvyklými postupmi a legislatívnymi požiadavkami.

5. Zástupca žalobcu podaním zo dňa 10.09.2024 navrhol pokračovať v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa Civilného sporového poriadku a súčasne sa podrobne vyjadril k podanému odporu (na č.l. 115 spisu). Poukázal na ustanovenia § 7 ods. 1, 2, 16, 17, 19, 20, 41 zákona spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy. Existujúce záväzky spotrebiteľa veriteľ overil dopytom do úverového registra, ktorý tvorí prílohu vyjadrenia zo dňa 04.07.2024, a z ktorého je zrejmé, že spotrebiteľ mal v čase podania žiadosti o úver šesť existujúcich úverových záväzkov s celkovou mesačnou splátkou vo výške 885Eur. Veriteľ počítal pri posudzovaní bonity s mesačným úverovým zaťažením vo výške 885Eur. Spotrebiteľ v žiadosti o úver, ktorá tvorí prílohu žalobného návrhu deklaroval zamestnanie ako živnostník od 04/2009. Obraty žiadateľa o úver boli vo výške 68.951,02Eur. Veriteľ teda akceptoval čistý príjem vo výške 4.596,74Eur ako je uvedené vo výpočte bonity pôvodného veriteľa, ktorý tvorí prílohu vyjadrenia zo dňa 04.07.2024. V rámci nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb bral veriteľ do úvahy životné minimum spotrebiteľa a vyživovaného dieťaťa, nakoľko žalovaný v žiadosti deklaroval rodinný stav slobodný a uviedol jedno vyživované dieťa. Životné minimum na členov domácnosti brané do úvahy pri výpočte limitu ku dňu poskytnutia úveru bolo teda 290,54Eur.

Výpočet limitu bol teda realizovaný nasledovne: (výška existujúcich splátok úver + výška splátky poskytnutého úveru + výška nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť) musí byť nižšia ako výška príjmu. $885 \text{ €} + 82,32 \text{ €} + 290,54 = 1\,257,86 \text{ €}$ čo je menej ako čistý príjem spotrebiteľa. Výpočet limitu bol realizovaný v súlade s ust. § 7 ods. 21 ZoSU. Zastáva názor, že žalovaný v odpore neuviedol skutočnosti a ani nepredložil dôkazy, ktoré by sponchybovali nárok žalobcu na zaplatenie dlžnej sumy. Nakoľko si žalovaný svoj záväzok neplnil riadne, veriteľ uplatnil svoj nárok žalobou na príslušnom súde.

6. Žalovaný využil možnosť písomnej dupliky a dňa 05.12.2024 doručil súdu vyjadrenie (na č.l. 126 spisu). Uviedol, že so žalobou nesúhlasí, zotrval na tom, že jeho bonita bola nedostatočne posúdená, nesprávne bola vyhodnotená jeho úverová schopnosť a žiadal žalobu zamietnuť.

7. Zástupca žalobcu dňa 09.04.2025 doručil súdu svoje ďalšie vyjadrenie a opätovne zhrnul svoje stanovisko vo vzťahu k vznesenej námietke nepostupovania pôvodného veriteľa s odbornou starostlivosťou.

8. V prejednávanej veci súd nariadil pojednávanie na 13.03.2026, na ktoré predvolal strany sporu. Na pojednávanie sa však nikto nedostavil. Žalovanému bolo predvolanie doručené dňa 14.11.2025 a zástupcovi žalobcu dňa 05.11.2025. Svoju neprítomnosť na pojednávaní ospravedlnil zástupca žalobcu a žalovaný svoje neprítomnosť neospravedlnil. Súd podľa § 180 druhej vety C.s.p. rozhodol, že bude pojednávať v neprítomnosti strán sporu, pojednávanie otvoril, vec prejednal a rozhodol.

9. Zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“, uzavretej dňa 21.07.2017 medzi E., H. ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom (na č.l. 35 spisu) vyplýva, že jej predmetom bolo poskytnutie úveru žalovanému vo výške 5000Eur s dohodnutým úrokom 10,90% ročne. Úver mal byť žalovaným splatený v 96 mesačných splátkach po 82,32Eur, s poistným 87,81Eur. Prvá splátka bola splatná 26.2.2021 a ostatné vždy 26. deň príslušného mesiaca, pričom lehota splatnosti úveru bola 96 mesiacov. Výška RPMN bola 12,11% a celková čiastka, ktorú mal spotrebiteľ na úver zaplatiť 7613,92Eur. V bode 5. zmluvy sa dohodlo, že v prípade nesplácania úveru je veriteľ oprávnený v súlade so všeobecnými obchodnými podmienkami E., H. na poskytovanie spotrebiteľských úverov fyzickým osobám - občanom vyhlásiť okamžitú splatnosť úveru z dôvodov, spôsobom a za podmienok upravených v čl. VIII týchto podmienok. Z čl. VIII. bodu 1 písm. a/ uvedených podmienok vyplýva, že banka je oprávnená vyhlásiť okamžitú splatnosť úveru, ak sa dlžník počas trvania zmluvy dostane do omeškania s úhradou jednej anuitnej splátky počas obdobia dlhšieho než 3 mesiace, bol na jej zaplatenie bankou písomne vyzvaný a súčasne upozornený na zámer banky uplatniť právo vyhlásiť okamžitú splatnosť úveru, pričom od tohto upozornenia uplynulo viac ako 15 dní.

10. Z priloženého výpisu z predmetného úveru vyplýva, že žalovaný úver vo výške 10 000 € čerpal dňa 29.1.2021 a do 7.1.2022 naň uhradil celkom sumu 1 292,22 €, teda celých 8 mesačných splátok vo výške 161,50 €, pričom zvyšných 0,22 € bolo započítaných na sankčné úroky. Žalovaný teda uhradil splátky splatné v období od 26.2.2021 do 26.9.2021 a do omeškania sa dostal so splátkou splatnou 26.10.2021.

11. E., H. v liste zo dňa 04.10.2021 označenom ako „Tretia upomienka – pokus o zmier“ (na č.l. 64 spisu), adresovanom žalovanému, uviedla, že aj napriek predchádzajúcim upomienkam doteraz neuhradil záväzky plynúce z predmetnej zmluvy o úvere a že k uvedenému dňu eviduje pohľadávku po lehote splatnosti vo výške 270,24Eur, pozostávajúcu z istiny 146,54Eur, z úrokov 97,57Eur, z úrokov z omeškania 0,93Eur a z poplatkov 25,20Eur. Zároveň žalovaného vyzvala na okamžité zaplatenie dlžnej sumy v zmysle zmluvy o úvere. V opačnom prípade bude požadovať, aby vrátil celú poskytnutú sumu úveru s príslušenstvom pred dátumom splatnosti dohodnutým v zmluve o úvere. Z priloženého podacieho hárku (na č.l. 64 z opačnej strany listu) týkajúceho sa predmetnej zásielky, nie je zrejmé, kedy bola zásielka podaná na pošte a kedy doručená. Označenie zásielky je J..

12. E., H. v ďalšom liste zo dňa 23.11.2021, označenom ako „Výzva na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom“, konštatovala, že žalovaný do uvedeného dňa napriek predchádzajúcim upomienkam neuhradil dlžnú pohľadávku z predmetnej zmluvy o úvere. Z uvedeného dôvodu žalovanému oznámila, že dňom 23.11.2021 vyhlásila predčasnú splatnosť jeho úveru vrátane príslušenstva so zostatkom 3289,92Eur, pozostávajúceho z istiny 3086,92Eur, úrokov 167,26Eur, sankčných úrokov 2,44Eur a poplatkov 33,30 Eur. Zároveň ho vyzvala na predčasné splatenie zostatku

úveru s príslušenstvom v lehote 7 dní od doručenia tejto výzvy. Z predloženej doručenky (na č.l. 51 spisu z opačnej strany) vyplýva, že táto bola žalovanému doručená 04.12.2021 a na doručenke je označenie XX/XX/XX/XXXXXX ako na predmetnej výzve, inak v doručenke nie sú inak označené písomnosti, ktoré sa doručujú.

13. Z Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 13.11.2020 (na č.l. 13 spisu), uzavretej medzi E., H. ako postupcom a žalobkyňou ako postupníkom, vyplýva, že strany sa dohodli, že konkrétne pohľadávky, ktoré sa majú postúpiť, budú určené v jednotlivých Žiadostiach o postúpenie a prevod. Zo Žiadosti o postúpenie a prevod zo 04.10.2023 v spojení s prílohou k zmluve o postúpení pohľadávok vyplýva, že predmetom postúpenia bola aj pohľadávka, ktorú si žalobkyňa uplatňuje voči žalovanému v tomto konaní.

14. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

15. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom do 30.6.2024), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

16. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

17. Podľa § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom do 30.6.2024), dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

18. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom do 31.10.2024), ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

19. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

20. Podľa § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

21. Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka, nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

22. Podľa § 1 ods. 2 prvej vety zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej len „ZoSÚ“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

23. Podľa § 2 písm. a/ ZoSÚ, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

24. Podľa § 2 písm. b/ ZoSÚ, na účely tohto zákona sa rozumie veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

25. Podľa § 2 písm. d/ ZoSÚ, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

26. Podľa § 17 ods. 1 ZoSÚ, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a a/ ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a/, banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a b/ prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

27. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z o bankách, v znení účinnom v čase uzavretia predmetnej zmluvy o postúpení pohľadávok (ďalej len „zákon o bankách“), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

28. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

29. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi E., H. ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola uzavretá Zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru „E. Pôžička“, na základe ktorej E., H. poskytla žalovanému úver vo výške 5000Eur. Právny vzťah medzi stranami sporu založený predmetnou úverovou zmluvou je právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou a je nevyhnutné posudzovať ho nielen podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka (§ 497 a nasl.), ale aj právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a ZoSÚ), keďže E., H. pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere vystupovala ako veriteľ s poukazom na predmet podnikania a žalovaný vystupoval ako spotrebiteľ, pretože pri uzatváraní a plnení zmluvy nekonal v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

30. Súd sa v prvom rade zaoberal otázkou aktívnej vecnej legitímácie žalobkyne. Vo všeobecnosti platí, že pod vecnou legitímáciou sa rozumie stav vyplývajúci z hmotného práva, podľa ktorého je určitá osoba subjektom práva alebo povinnosti, ktoré sú predmetom konania. Pre posúdenie, kto je v spore vecne legitímovaný je rozhodujúce výlučne právo hmotné. V prípade dvojstranných právnych vzťahov, v ktorých strany stoja navzájom v spore, sa rozlišuje vecná legitímácia aktívna (na strane žalobcu) alebo pasívna (na strane žalovaného). Z hľadiska vecnej legitímácie je teda podstatné, že ten, kto žaluje, je aj v skutočnosti podľa hmotného práva nositeľom oprávnenia, o ktoré v konaní ide (aktívna vecná legitímácia), resp. ten, kto je žalovaný, je aj reálne nositeľom povinnosti, ktorá je predmetom konania. Nedostatok vecnej legitímácie znamená, že ten, kto tvrdí svoje hmotnoprávne oprávnenie, alebo o kom sa tvrdí, že je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti, v skutočnosti toto oprávnenie nemá, alebo nie je nositeľom tvrdenej povinnosti, o ktorú v konaní ide.

31. Žalobca svoju aktívnu vecnú legitímáciu v tomto spore vyvodzoval z Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 13.11.2020, uzavretej medzi E., H. ako postupcom a žalobkyňou ako postupníkom, v spojení so Žiadosťou o postúpenie a prevod zo 04.10.2023, na základe čoho malo k 04.10.2023 dôjsť k postúpeniu predmetnej pohľadávky voči žalovanému na žalobcu.

32. Postúpenie pohľadávky je upravené v § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka. V posudzovanej veci však predmetom postúpenia bola pohľadávka vyplývajúca zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, takže na jej platné postúpenie museli byť splnené aj podmienky uvedené v § 17 ods. 1 ZoSÚ.

33. Žalobca tvrdil, že žalovaný i napriek opakovaným výzvam postupcu, ktorý ho v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka upozorňoval na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa zmluvy. S ohľadom na skutočnosť, že žalovaný sa dostal do omeškania so splácaním úveru po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, pričom bol súčasne upozornený v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, postupca v súlade s príslušnými ustanoveniami zmluvy a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka k 23.2.2022 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, pričom vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy. Súd zdôrazňuje, že uvedené skutkové tvrdenia žalobkyne sa týkajú jednej z podmienok postúpenia pohľadávky podľa § 17 ods. 1 ZoSÚ (splatnosti pohľadávky), žalobcu preto zaťažovalo dôkazné bremeno ohľadom preukázania týchto skutkových tvrdení, a to i napriek tomu, že žalovaný ich v konaní nepoprel (mutatis mutandis nižšie citovaný judikát R 6/2022). Súd preto skúmal naplnenie predpokladu uvedeného v § 17 ods. 1 písm. b/ ZoSÚ, t.j. či postupovaná pohľadávka bola splatná v celom rozsahu. Spomínané ustanovenie totiž vyžaduje postúpenie pohľadávky buď po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru, alebo pohľadávky, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

34. V súvislosti s úpravou režimu straty výhody splátok v spotrebiteľských vzťahoch, akým je aj ten v prejednávanej veci, zákonodarcu v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka zaviedol pravidlo, z ktorého vyplýva, že veriteľ (v postavení dodávateľa) môže požadovať splnenie celého dlhu pre nesplnenie niektorej zo splátok za podmienok, že uplynuli 3 mesiace od omeškania so zaplatením príslušnej splátky a že upozornil dlžníka (v postavení spotrebiteľa) v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. V prípade, ak zo strany veriteľa dôjde k vyhláseniu úveru za predčasne splatný, a to v súlade s ustanovením § 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, pre platný úkon zosplatnenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby v tomto zosplatnení presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne zosplatnil celý dlh (k tomu porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 25.1.2024 sp. zn. 5Cdo/2/2023).

35. Najvyšší súd Slovenskej republiky v ďalšom uznesení z 26.6.2024 sp. zn. 5Cdo/197/2022 uviedol, že v prípade, ak zo strany veriteľa dôjde k vyhláseniu úveru za predčasne splatný, a to v súlade s ustanovením § 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, pre platný právny úkon zosplatnenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby už v tejto výzve (upozornení spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva) presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne môže zosplatniť celý dlh. Identifikácia splátky je potrebná z dôvodu identifikácie prvého dňa plynutia premlčacej lehoty, ale i pre potrebu vedomosti dlžníka o tom, že zaplatením akej sumy zabráni zosplatneniu úveru.

36. K právnym názorom uvedeným vo vyššie spomenutých rozhodnutiach sa Najvyšší súd prihlásil aj vo svojom neskoršom uznesení zo dňa 25.9.2024 sp. zn. 6Cdo/15/2023.

37. Súd v tejto súvislosti napokon poukazuje na judikát R 34/2025, ktorého prvá právna veta znie: „Bez konkretizácie splátky, pre ktorú prichádza zosplatnenie, nie je možné spoľahlivo určiť, či k uplatneniu práva došlo za splnenia preň zákonom určených podmienok (uplynutia oboch lehôt podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. októbra 2024). Právny úkon nekonkretizujúci splátku je preto nedostatočne určitý, sankcionovaný neplatnosťou (podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka).“

38. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalovaný sa so splácaním úveru dostal do omeškania. E., H. v liste zo dňa 04.10.2021 označenom ako „Tretia upomienka – pokus o zmier“, adresovanom žalovanému, uviedol, že aj napriek predchádzajúcim upomienkam doteraz neuhradil záväzky plynúce z predmetnej zmluvy o úvere a že k uvedenému dňu eviduje pohľadávku po lehote splatnosti vo výške

270,24Eur, pozostávajúcu z istiny 146,54Eur, z úrokov 97,57Eur, z úrokov z omeškania 0,93Eur a z poplatkov 25,20Eur. Zároveň žalovaného vyzval na okamžité zaplatenie dlžnej sumy v zmysle zmluvy o úvere. V opačnom prípade bude požadovať, aby vrátil celú poskytnutú sumu úveru s príslušenstvom pred dátumom splatnosti dohodnutým v zmluve o úvere. Z uvedeného je zrejmé, že banka v spomínanom liste žalovanému iba oznámila dlžnú sumu a upozornila ho na možnosť zosplatenia úveru, neuviedla však konkrétnu splátku, pre ktorú môže jednorazovo a predčasne zosplatiť úver, teda ktorú splátku považuje v tomto smere za rozhodnú. Bez uvedenia splátky, pre ktorú pôvodný veriteľ mienil dlh zosplatiť v upozornení podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, nie je predmetné upozornenie ako právny úkon dostatočne určité, a preto je absolútne neplatné podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. E., H. v ďalšom liste zo dňa 23.11.2021, označenom ako „Výzva na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom“, konštatoval, že žalovaný do uvedeného dňa napriek predchádzajúcim upomienkam neuhradil dlžnú pohľadávku z predmetnej zmluvy o úvere. Z uvedeného dôvodu žalovanému oznámil, že dňom 23.11.2021 vyhlásil predčasnú splatnosť jeho úveru vrátane príslušenstva so zostatkom 3289,92Eur. Zároveň ho vyzval na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom v lehote 7 dní od doručenia tejto výzvy. Ani v tomto zosplatení teda nešpecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne zosplatiť úver, z ktorého dôvodu je treba aj tento jej právny úkon považovať za neurčitý a teda absolútne neplatný podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

39. Vzhľadom na to, že k platnému zosplateniu predmetného úveru nedošlo a termín konečnej splatnosti úveru mal podľa zmluvy nastať až 21.07.2025 (momentom splatnosti poslednej 96 mesačnej splátky), súd dospel k záveru, že postúpenie predmetnej pohľadávky voči žalovanému z E., H. na žalobcu, na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok v spojení so žiadosťou o postúpenie a prevod zo dňa 04.10.2023, bolo absolútne neplatné podľa § 39 Občianskeho zákonníka, a to pre rozpor s § 17 ods. 1 písm. b/ ZoSÚ.

40. Keďže veriteľom pohľadávky v čase jej postúpenia bola banka, na platné postúpenie pohľadávky na žalobcu bolo taktiež nevyhnutné splnenie zákonných podmienok pre postúpenie pohľadávky vyplývajúcich z ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách. Súd v tejto spojitosti poukazuje na judikát R 60/2018, z ktorého právnej vety vyplýva, že postúpenie pohľadávky banky, ku ktorému došlo v rozpore s týmto ustanovením, je neplatný právny úkon. V odôvodnení tohto rozhodnutia dovolací súd zdôraznil, že ak bola postúpená pohľadávka v rozpore so zákonom, nemožno uvedené konvalidovať ani včasným a riadnym oznámením o postúpení pohľadávky dlžníkovi.

41. Súd na tomto mieste poukazuje taktiež na právnu vetu judikátu R 6/2022, v ktorej sa uvádza: „V sporoch s ochranou slabšej strany súd skúma vecnú legitimitáciu z úradnej povinnosti. Dôkazné bremeno preukázania splnenia podmienok podľa § 92 ods. 8 vety prvej Zákona o bankách pred postúpením pohľadávky zaťažuje veriteľa, a to aj v prípade, že spotrebiteľ nepoprel s tým súvisiace skutkové tvrdenia veriteľa.“ Krajský súd v Bratislave v rozsudku z 29.11.2022 sp. zn. 3Co/84/2021 vychádzajúc z uvedenej právnej vety skonštatoval, že postupca, ktorému bola pohľadávka postúpená bankou, je povinný nielen tvrdiť, ale i preukázať, že pred postúpením bola predmetná pohľadávka splatná, že banka dlžníka písomne vyzvala na splnenie jeho záväzku a klient i napriek tomu zostal v omeškani so splatením svojho záväzku aspoň 90 kalendárnych dní. Nepreukázanie týchto skutočností má za následok nepreukázanie aktívnej vecnej legitímácie postupníka, a to i v prípade, keď sa spotrebiteľ svojich práv v konaní výslovne nedovoláva, nakoľko v takom prípade sa ustanovenie § 151 ods. 1 C.s.p. o nespornosti nepopretých skutkových tvrdení neuplatní. Samotná pasivita žalovanej strany v tomto smere preto nemôže viesť k aplikácii ustanovenia § 151 ods. 1 a 2 C.s.p. a zakladať povinnosť súdu priznať akýkoľvek uplatnený nárok (k tomu aj uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 246/2019).

42. Zo zreteľom na uvedené, súd skúmal, či v danom prípade boli splnené podmienky pre postúpenie pohľadávky ustanovené § 92 ods. 8 zákona o bankách. V zmysle uvedeného ustanovenia môže byť banková pohľadávka (alebo jej časť) postúpená, ak je (1) splatná, a to (2) až po predchádzajúcej písomnej výzve a kumulatívne ak je splnené (3) následné omeškanie dlžníka so splnením postupovanej pohľadávky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní.

43. Žalobkyňa v konaní len všeobecne (bez akejkoľvek bližšej konkretizácie) tvrdila, že žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu v nepretržitom omeškani so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. Súd však už vyššie skonštatoval, že predmetná pohľadávka v čase postúpenia nebola splatná. Je teda

zrejme, že v danom prípade nebola splnená hneď prvá zákonná podmienka pre postúpenie pohľadávky. Aj keby bola pohľadávka z úveru už splatná, žalobkyňa v konaní ničím nepreukázala, že pred 7.3.2024, kedy malo podľa nej dôjsť k postúpeniu pohľadávky, písomne vyzvala žalovaného na jej úhradu.

44. Súd v tejto súvislosti poukazuje na rozsudok veľkého senátu občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 30.7.2025 sp. zn. 1VCdo/4/2025, ktorý bol zverejnený ako judikát R 38/2025 a ktorého právna veta znie: „Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách predpokladá pre platné postúpenie pohľadávky banky na iný subjekt osobitnú výzvu banky klientovi, že je v omeškaní so splatením čo i len časti svojho peňažného záväzku, pričom touto výzvou nie je (nemôže byť) výzva banky podľa ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ani oznámenie o vyhlásení úveru za predčasne splatný.“ V odôvodnení rozhodnutia veľký senát okrem iného uviedol, že takýto výklad je podľa neho súladný s princípom zvýšenej ochrany spotrebiteľa v spotrebiteľských veciach (ktorý vychádza z požiadavky korektných spotrebiteľských zmlúv voči spotrebiteľom, zo zákazu zneužívania dominantného postavenia dodávateľa a zákazu používania zmluvných podmienok, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán) a tiež zodpovedá základnému výkladovému pravidlu zakotvenému v spotrebiteľskom práve v § 54 Občianskeho zákonníka. Možno k nemu dospieť tak gramatickým (jazykovým) ako aj systematickým výkladom ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách a tiež so zreteľom na zmysel právnej normy. Predmetné ustanovenie poskytuje ochranu klientom banky (a teda aj spotrebiteľom). Jeho cieľom a účelom je umožniť klientovi, aby po upozornení na právo veriteľa postúpiť pohľadávku na iný, hoci aj nebankový subjekt (nepodliehajúci dozoru NBS, čo nemusí byť v záujme spotrebiteľa), mal možnosť tomuto postupu účinne zabrániť tým, že vo výzve vyčíslenú výšku pohľadávky dodatočne uhradí (viď úmysel zákonodarcu vyjadrený v dôvodovej správe k zákonu o bankách). Ešte predtým ako sa banka rozhodne vzniknutú pohľadávku postúpiť, musí nevyhnutne v prvom rade realizovať kroky predpokladané v ustanovení § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, a teda musí predovšetkým platne zosplatiť svoju pohľadávku a až následne môže realizovať kroky k jej postúpeniu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Prvým zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky je teda existencia splatnej pohľadávky alebo jej časti, čo tiež predpokladá výzvu „meškajúcemu“ spotrebiteľovi, avšak povahou a účelom odlišnú, než akú má na mysli ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách. Ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka upravuje za akých podmienok môže banka žiadať o zaplatenie celej pohľadávky; ide o kumulatívne podmienky, a to nesplácanie úveru po dobu troch mesiacov a upozornenie spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Naproti tomu ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách má postavenie lex specialis k § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka, keďže sprísňuje všeobecné podmienky ustanovené v Občianskom zákonníku požadované pre platnosť postúpenia pohľadávky. Zákonodarca prostredníctvom stanovenia prísnejších podmienok pre postúpenie pohľadávky chráni klienta pred tým, aby ním poskytnuté informácie týkajúce sa jeho osoby a pomerov neboli postupované bez žiadnych zákonných obmedzení a preto pred samotným postúpením stanovil povinnosť banky spotrebiteľa/dlžníka o tomto zámere informovať. Ak by zákonodarca zamýšľal spojenie povinností banky do jedného právneho úkonu, tak by to explicitne uviedol v zákone alebo by jednotlivé ustanovenia prepojil odkazom.

45. Vychádzajúc zo záverov vyplývajúcich z citovaného judikátu R 38/2025 je zjavné, že v okolnostiach prejednávanej veci za písomnú výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách nemožno považovať „Výzvu na predčasné splatenie úveru s príslušenstvom“, vyhotovenú E., H. dňa 23.11.2021 a doručенú žalovanému dňa 04.12.2021.

46. Keďže pohľadávka z predmetného úveru nebola v čase uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávok splatná a žalobca v konaní nepreukázal existenciu písomnej výzvy v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, možno konštatovať, že v danom prípade neboli splnené všetky zákonné podmienky vyplývajúce z uvedeného ustanovenia pre postúpenie žalovanej pohľadávky na žalobkyňu, čo predstavuje ďalší dôvod neplatnosti tohto postúpenia v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka.

47. Vzhľadom na neplatnosť postúpenia predmetnej pohľadávky nie je daná ani aktívna vecná legitímácia žalobkyne v tejto veci. Súd preto žalobu v celom rozsahu zamietol.

48. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

49. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

50. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. v zmysle zásady úspechu v konaní. Žalovaný bol v konaní v celom rozsahu úspešný a preto má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% voči žalobcovi.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Malacky, písomne, dvojmo.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a/ neboli splnené procesné podmienky,
- b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e/ súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g/ zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a/ sa týkajú procesných podmienok,
- b/ sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c/ má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d/ ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov). Na exekučné konanie je kauzálny príslušný Okresný súd Banská Bystrica (§ 49 Exekučného poriadku).